



Arrest

**nr. 174 708 van 16 september 2016
in de zaak RvV X / II**

In zake: 1) X
 2) X
 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen
 X en X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor
Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X en X op 6 augustus 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 juni 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. HERMANS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 13 september 2010 dienen de verzoekende partijen een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in.

1.2. Op 26 juni 2013 beslist de gemachtigde de in punt 1.1. bedoelde aanvraag ongegrond te verklaren. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 13/09/2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

K., B. (N° R.R. 72.05.15 703-06)

geboren te Presovo op 15/05/1972

+ echtgenote

K., L. (N° R.R. 68.02.13 532-35)

geboren te Presovo op 13/02/1968

+ minderjarige kinderen :

K., L. (N° R.R. 00..05.07 223-19)

geboren te Presovo op 07/05/2000

K., E. (N° R.R. 02.11.10 227-09)

geboren te Presovo op 10.11.2002

K., E. (N° R.R. 09.05.04 402-22)

geboren te Vranje op 04/05/2009

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 20/10/2010, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor K., E. die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd.25/06/2013 in gesloten omslag).

De aanvraag dient derhalve ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gezien de asielprocedure van betrokkenen nog lopende is, verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkenen werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Uit een schrijven van de dienst vreemdelingenzaken van 9 augustus 2016 gericht aan de Raad blijkt dat verzoekende partijen op 4 januari 2014 gerepatrieerd werden.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (cf. J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 254).

2.3. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorziet een procedure waarbij *“de in België verblijvende vreemdeling”* een machtiging tot verblijf om medische redenen kan aanvragen. Uit de bewoordingen van bovenstaande wetsbepaling blijkt duidelijk dat enkel een vreemdeling die in België verblijft een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan indienen. De verzoekende partijen bevinden zich niet in dit geval aangezien zij het grondgebied hebben verlaten ingevolge hun repatriëring en voorts niet blijkt dat zij zich nog werkelijk op het Belgische grondgebied ophouden, waardoor zij hoegenaamd niet in aanmerking komen voor de voormelde procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Nu de verzoekende partijen zich niet langer op het Belgisch grondgebied bevinden, is een afgifte van een verblijfsmachtiging aan de verzoekende partijen in België niet meer mogelijk (cf. RvS 21 december 2012, nr. 221.898).

2.4. De advocaat van de verzoekende partijen stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

2.5. In casu kan niet worden vastgesteld dat de vernietiging van voormelde beslissing de verzoekende partijen nog enig voordeel kan opleveren en dat zij een actueel belang hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.6. Er wordt geen actueel belang bij huidig voorliggend beroep aangetoond.

Het beroep is, gelet op het ontbreken van een actueel belang, onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend zestien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER